

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 7
2023

**Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет**

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 7

Рівне, 2023

На думку Е. Еріксона, любов - це інтенсивне, сердешне й відносно стійке відчуття суб'єкта, обумовлене сексуальними потребами, виражається в соціально сформованому прагненні бути з максимальною повнотою представленим у життєдіяльності іншого так, щоб викликати в нього потребу відповідного відчуття тієї ж інтенсивності, та передбачає високий ступінь емоційно позитивного ставлення, що виділяє об'єкт серед інших і поміщає його в центр життєвих потреб й інтересів суб'єкта (любов до батьківщини, до матері, до дітей, музики тощо) [2].

Любов є важливою потребою людини, яка може значно впливати на взаємини в подружніх парах. Психологічні фактори, які впливають на любов у подружніх парах, можуть мати важливе значення для якості їх міжособистісних відносин, стабільності та задоволення партнерами один одним. Розуміння цих факторів може допомогти подружнім парам зміцнювати свої відносини та підтримувати їх належним чином.

Вивчення літератури та результатів попередніх досліджень дозволяє виділити певні психологічні чинники, які впливають на взаємини у подружніх парах. Основні з них - емоційна стабільність та здатність керувати своїми емоціями, взаємна підтримка та співчуття, рівень задоволеності відносинами та комунікацією, довіра та відкритість у взаєминах, спільні інтереси та цінності. Ці чинники визначають, як люди взаємодіють та сприймають один одного, що дуже важливо у подружніх стосунках.

Результати досліджень показують, що недостатня комунікація та взаєморозуміння можуть призвести до конфліктів у парі. Крім того, емоційна стійкість та здатність керувати своїми емоціями є важливим фактором, оскільки невирішені емоційні проблеми можуть спричинити конфлікти та розлади у стосунках. Взаємна привабливість також важлива, оскільки віддаленість партнерів може призвести до неприємних наслідків для відносин. Отже, психологічні чинники впливають на взаємини у подружніх парах та визначають їхню якість та стабільність.

Висновки. Отже, для збереження стабільних та задовільних стосунків у подружніх парах необхідно розуміти та керувати психологічними чинниками, що впливають на прояв любові. Навчитися працювати над своїми недоліками та приймати партнера безумовно з усіма його якостями є ключовими для створення міцної та щасливої пари. Проте, багато людей не розуміють повноту шлюбних стосунків та не усвідомлюють, що стосунки потребують постійної роботи та зусиль, які покладаються на обидвох партнерів. Важливо будувати стосунки на правильному фундаменті, щоб забезпечити їх тривалість та щастя.

Список використаних джерел

1. Фромм Е. Мистецтво любити. Київ : Форс, 2021. 224 с.
2. Федоренко Р. П. Психологія сім'ї :навч. посіб. Луцьк : Вежа-Друк, 2015. 364 с.
3. Sternberg, Robert J. "Triangulating Love". In Oord, T. J. (ed.). *The Altruism Reader: Selections from Writings on Love, Religion, and Science*. West Conshohocken, PA: Templeton Foundation. 2007p. 332.

УДК 159.922.86 - 056.49

ОСОБЛИВОСТІ КОНФЛІКТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ

Каверіна Богдана, здобувачка ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», 4 курс, РДГУ

Науковий керівник: Созонюк О. С., кандидат психологічних наук, доцент

Постановка проблеми. Конфлікти відіграють суттєву роль у нашому повсякденному житті. Вони є важливим джерелом розвитку як окремої особистості, посідаючи одне з

визначальних місць серед типів міжособистісної взаємодії, так і соціальної системи в цілому. Особливо актуальною дана проблема є у підлітковому віці, який є складним етапом переходу від дитинства до дорослості, що супроводжується наростанням внутрішніх суперечностей розвитку та напруженості міжособистісної взаємодії з однолітками, дорослими та батьками. Практика показує, що підліткам складно вирішувати виникаючі конфлікти, і у їх конфліктах переважають деструктивні тенденції. Для зниження гостроти подібних явищ та більш продуктивного вирішення міжособистісних конфліктів, необхідне розуміння сутності, змісту конфліктів, їх структури, чинників, що їх викликають, а також знання вікової специфіки конфліктності, що дозволить здійснювати вибір адекватних способів та засобів роботи з ними.

Мета дослідження – охарактеризувати психологічні особливості та детермінанти конфліктної поведінки підлітків.

Виклад основного матеріалу дослідження. Підлітковий період займає важливе місце у процесі формування особистості. Підліток інтенсивно росте, збільшується маса його тіла, інтенсивно росте скелет (швидше, ніж м'язи), розвивається серцево-судинна система, відбувається статеве дозрівання. Протягом періоду перебудови організму підлітка можуть виникнути відчуття тривоги, підвищена збудливість, депресія. Це складний перехідний етап зі світу дитинства у світ дорослих, коли усі сфери життєдіяльності підлітка зазнають трансформацій: змінюється і розвивається особистість дитини, ієрархія її цінностей, мотивів, змінюється самоусвідомлення себе і ставлення до себе, змінюється провідна діяльність, соціальна ситуація розвитку тощо. Часто підлітковий період проявляється у критичних формах, адже підлітки, намагаючись проявляти риси притаманні дорослим, часто непослідовні в своїх вимогах і поведінці.

Межі підліткового періоду розвитку дещо розмиті. Проблема періодизації підліткового віку пов'язана з розмиванням вікових рамок підліткових періодів і значним подовження усієї підліткової епохи [2]. Більшість авторів використовують таку періодизацію: молодший підліток 10-11 – 12-13 років, другий підлітковий перехідний період 12-13 років, старший підліток 12-13 – 15-16.

Л. С. Виготський підлітковий вік поділяє на дві фази – негативну, що пов'язана із відмиранням попередніх інтересів (звідси її протестний, негативний характер) та з процесами дозрівання, та позитивну (фаза інтересів), яка характеризується появою якісних новоутворень – інтересів, уявлень про себе тощо. Означені фази розвитку підлітка розділяє криза 13 років – криза незалежності, що втілює класичне уявлення про складне протікання підліткового віку і характеризується непокорю, негативізмом, важковиховуваністю, негативним ставленням до вимог та опіки дорослих тощо [5].

Основними протиріччями підліткового віку є:

- перехідний характер між дитинством і дорослістю;
- протиріччя, що виникають між гетерохронно розвиваються психічними процесами і лініями дорослішання (соціальним, інтелектуальним, особистісним, емоційним, фізіологічним);
- протиріччя між нормативністю і активністю;
- одночасність процесів соціалізації та індивідуалізації;
- протиріччя між статевим дозріванням і соціальним заборонаю на сексуальні контакти.

Стан внутрішнього конфлікту нерідко підтримується соціальними і організаційними факторами. У більшості випадків підлітки не можуть впливати на ці фактори, що призводить до конфліктів з оточуючими, які можуть порушувати процес спілкування.

Суть конфліктної поведінки полягає у наявності протилежно налаштованих поглядів та дій опонентів. Спостерігається почерговість взаємних реакцій з метою реалізації власних інтересів кожної із сторін конфлікту, а також обмеження інтересів опонента. Йдеться про видиму соціальну реальність конфлікту.

Стратегія поведінки у конфліктній ситуації означає орієнтацію індивіда стосовно самого конфлікту, атиюд на певні форми поведінки у суперечці. У вітчизняній та зарубіжній соціально-психологічній літературі можна зустріти багато характеристик різноманітних стилів поведінки у конфлікті. Однією з найвідоміших є двомірна модель Томаса-Кілмена, згідно якої у конфліктній ситуації людина може проявляти або кооперацію (увага до людей, що залучені до конфлікту), або ж напористість (зосередження лише на захисті власних інтересів).

Вчені К. Томас і Р. Кілмен визначають такі можливі стилі поведінки у конфліктних ситуаціях [3]:

- 1) співпраця – спільне вироблення рішення, що задовольняє інтереси всіх сторін, що вимагає інтеграції позицій суб'єктів взаємодії;
- 2) компроміс – врегулювання розбіжностей через взаємні поступки;
- 3) уникнення (ігнорування, догляд) - ухилення від конфлікту, прагнення вийти з конфлікту, не вирішуючи його;
- 4) пристосування (відступ) – зниження своїх прагнень і прийняття позиції опонента;
- 5) суперництво (конкуренція) – відкрита боротьба за свої інтереси, жорстке відстоювання своєї позиції.

Які ж особливості конфліктної поведінки підлітків? Які стратегії обирають підлітки у вирішенні конфліктних ситуацій?

Проблемою підліткових конфліктів вивчали та досліджували багато видатних психологів (Л. І. Божович [4], Л. С. Виготський [5]). Серед сучасних вітчизняних дослідників варто відзначити О. М. Чайковську [10], яка вивчала теоретичні питання психологічної сутності, механізмів та детермінант конфліктостійкості особистості підлітка, та Т. А. Яновську [11], котра досліджувала взаємозв'язок прояву психологічного конфлікту з емоційною сферою підлітків.

Більшість вчених вважають, що опанування новими соціальними ролями у підлітковому віці часто супроводжується невизначеністю, непослідовністю, а також конфліктною поведінкою. Тому надзвичайно важливим завданням є недопущення переростання таких суперечностей у конфлікти, адже вони можуть уповільнити або ж дисгармонізувати процес становлення Я-Концепції особистості.

Сучасні підлітки відрізняються від своїх ровесників попередніх поколінь такими соціально-психологічними особливостями, як підвищена конфліктність у міжособистісній атракції як з однолітками, так і з батьками, а також посиленням девіацій у поведінці.

Визначають чотири групи підлітків на основі певного типу поведінки, з урахуванням спрямованості їх особистості [8]:

- до *першої групи* належать підлітки із яскраво вираженим комплексом аморальних, соціально ненормативних та примітивних потреб, деструктивністю міжособистісних відносин, споживацьким ставленням до дійсності. Таким підліткам характерними є байдужість, егоїзм, непривітність. Такі діти є егоцентричними, грубими, цинічними, запальними, забійкуватими. У їх поведінці переважає фізична агресивність;

- *другу групу* підлітків характеризує деформація цінностей та потреб. Незважаючи на те, що такі підлітки мають багато захоплень та інтересів, їм притаманний високий рівень індивідуалізму, прагнення займати привілейоване становище за рахунок приниження слабших. Їх характерна нестриманість, нестійкість настрою, дратівливість та брехливість. Таким підліткам подобаються страждання інших. Фізична агресія проявляється лише ситуативно, переважно до тих, кого вони вважають слабшими;

- до *третьої групи* належать підлітки, яким притаманні внутрішні протиріччя між деструктивними і позитивними потребами, цінностями. Поглядами, бажаннями, потребами. Їм характерна однобічність інтересів, брехливість, примітивність суджень. У таких підлітків відсутні бажання досягти успіху. Вони зазвичай безініціативні та апатичні. У поведінці переважає непряма та вербальна агресія;

- до *четвертої групи* входять підлітки, яким характерна відсутність інтересів та потреби у спілкуванні. Такі підлітки інфантильні, комформні, недовірливі. Вони боягузливі, закомплексовані та мстиві. Їм притаманна вербальна агресія та негативізм.

У підлітковому віці загострюються суперечності психічного розвитку. Як зазначалося нами вище, це детерміновано особливими психо-соціальними змінами, що свідчать про перехід від дитинства до дорослості. Цей процес важкий, адже супроводжується якісними змінами усіх сторін особистості дитини. Це і стає причиною підвищеної конфліктності підлітків. Більшість психологів схильні вважати, що підлітки не уміють конструктивно вирішувати конфліктні ситуації.

Окрім вікових особливостей важливу роль відіграють і психологічні особливості особистості, стиль поведінки, рівень виховання, потреби і т.ін. Девіації у поведінці часто спричинені неадекватним розвитком структурних компонентів самосвідомості, особливо її когнітивної та емоційної складових [11, с. 94].

Не менш важливу роль у формуванні конфліктної поведінки відіграють особистісні особливості підлітків. Стан внутрішнього конфлікту часто детермінується соціальними і організаційними факторами. У більшості випадків підлітки не можуть впливати на ці фактори, що призводить до конфліктів з оточуючими, які можуть порушувати процес спілкування.

Часто агресивність у підлітковому віці проявляється як протест проти дорослих, як демонстрація незадоволення власним становищем у соціумі, що і проявляється у конфліктній поведінці. Також варто зауважити, що прояви агресії та конфліктності впливають і тип нервової системи, особливості темпераменту. До прикладу, збудливість та сила емоцій сприяють становленню таких рис як нестриманість, імпульсивність, дратівливість, неконтрольованість. Підліток, якому притаманна така психічна організація, у стресових ситуаціях найчастіше методом позбавлення внутрішнього напруження обирає суперечку, лайку, бійку і т.п. Також агресія може бути спровокована потребою самозахисту, коли дитина не бачить іншого виходу, аніж конфлікт, бійка, погрози тощо.

Зміни у ставленні підлітка до оточуючих і себе призводять до істотних змін у самооцінці. На ці зміни впливають прагнення підлітків розібратися у собі, ускладнення їхніх взаємин з іншими людьми. У деяких підлітків спостерігається вияв неадекватної самооцінки й завищеного рівня вимог, критичне ставлення до слів та вчинків інших. Це ускладнює їхні взаємини з дорослими, що провокує прояви негативізму, грубу та самовпевнену поведінку, конфлікти [7, с. 87].

Звісно, що у кожній окремо взятій ситуації причини конфлікту із дорослими, зокрема із батьками, можуть бути різні. Однак, К. Г. Барсегова означила таку класифікацію причин виникнення конфліктних ситуацій підлітків із дорослими [1, с.118]:

- відсутність у підлітків життєвого досвіду періоду дорослішання, на відміну від дорослих;
- відсутність чітких кроків переходу від дитячої залежності до дорослої незалежності;
- ослаблення влади батьків у перехідному віковому етапі;
- соціально-психологічні відмінності між підлітками та дорослими;
- напруженість у стосунках, що детерміновані соціальними і культурними змінами;
- відсутність чітких правил;
- суперечність між підлітковим прагненням автономії та контролюючими тенденціями у поведінці батьків.

Н. С. Дмитріюк стверджує, що у підлітковому віці міжособистісні конфлікти часто детерміновані психологічною несумісністю індивідів та відсутністю навичок безконфліктної комунікації. Підліток сприймає все, що його оточує, та будує стосунки з іншими через призму власної Я-Концепції. І з огляду на те, що Я-Концепція визначає поведінку підлітка, важливою є проблема формування позитивної Я-Концепції у підлітків [6, с. 324].

Роль конфліктів у становленні особистості у підлітковому віці насправді досить значна. І, як і у будь-якому іншому віковому етапі, виникнення конфліктних ситуацій може мати як позитивні, так і негативні наслідки. О. А. Резнікова та О. В. Солодка вважають, що лише долаючи конфліктну ситуацію та розв'язуючи протиріччя, індивід піднімається на вищий щабель свого особистісного розвитку. У цьому головна перевага конфліктів [9, с. 169].

Висновки. Таким чином, в психологічних дослідженнях, присвячених проблемам підлітків, відзначається перехідний, кризовий характер даного етапу розвитку особистості. Суперечливість позиції підлітка призводить до загострення його конфліктів з оточуючими. Провідними для даного віку є три чинники формування конфліктної поведінки. До них відносяться стиль сімейного виховання, становище в групі однолітків і особистісні особливості підлітка.

Список використаних джерел

1. Апішева А. Ш. Проблема конфліктних стосунків сучасних підлітків та юнаків з батьками. *Вісник НТУУ «КПІ». Філософія. Психологія. Педагогіка : збірник наукових праць*. 2012. № 2 (35). С. 117-125.
2. Бедлінський О. І. Проблема періодизації підліткового віку в сучасному суспільстві. *Практична психологія та соціальна робота*. 2011. № 2. С. 49-54.
3. Бісембаєва А. К. Основи шкільної медіації : навч. посіб. Казахстан. Костанай : КДПІ, 2017. 152 с. (рос. мовою).
4. Божович Л. І. особистість і її формування у дитячому віці. Санкт-Петербург : Пітер, 2008. 400 с. (рос. мовою).
5. Виготський Л. С. Педологія підлітка. Москва : Педагогіка, 1929-1931. 224 с. (рос. мовою).
6. Дмитріюк Н. С. Я-Концепція як реконструкція прояву конфліктної поведінки підлітка. *Витоки педагогічної майстерності*. 2011. № 7. С. 316-326.
7. Михайлишин У. Б. Вплив самооцінки на конфліктну поведінку підлітків. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Психологія*, 2022. № 3. С. 86-92.
8. Особливості конфліктної поведінки в підлітковому віці. URL : <https://vinps.vn.ua/?p=1554> (дата звернення: 15.01.2023).
9. Резнікова О. А., Солодка О. В. Психологічні особливості поведінки підлітків у конфліктних ситуаціях. *Теорія і практика сучасної психології*. 2018. № 2. С. 168-172. URL: http://www.tpsp-journal.kpu.zp.ua/archive/2_2018/34.pdf
10. Чайковська О. М. Психологія підліткової конфліктності : навч. посіб. Кам'янець-Подільський : Медобори-2006, 2016. 126 с.
11. Яновська Т. А. Психологічні особливості прояву конфліктної поведінки підлітків із різним рівнем самооцінки. *Психологія і особистість*. 2016. № 1 (9). С. 3-108.

УДК 159.942 – 057.87

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ СТІЙКОСТІ СТУДЕНТІВ У ПЕРІОД КРИЗИ

Климчук Ілона, здобувачка ОС «магістр»
спеціальності 053 «Психологія», І курс, РДГУ

Науковий керівник: Кулакова Л. М., кандидат психологічних наук, доцент

Постановка проблеми. У сучасній психології проблема емоційної сфери особистості належить до найскладніших та найактуальніших. Сьогодні досліджувана характеристика особистості стає предметом серйозних теоретичних обговорень. Військова агресія та стрімкі, неоднозначні соціально-економічні, політичні перетворення, що відбуваються останнім часом в Україні, зумовлюють зростання вимог до особистості й поведінки студентської молоді. Адже саме цей віковий період характеризується формуванням професійних інтересів,

Випуск 7, 2023. Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

ЗМІСТ

Артемук О. Вплив стресу на самопочуття людини та її життєдіяльність	3
Баранович І. Вікові особливості прояву страхів у дітей молодшого шкільного віку...	5
Басалига Т. Посттравматичний стресовий розлад у учасників збройних конфліктів...	7
Болюх Н. Вплив емоцій на психічне здоров'я особистості.....	10
Боровець А. Проблема розвитку особистості в молодшому шкільному віці.....	13
Боса-Мірявець М. Психологічна готовність майбутніх педагогів до професійної діяльності.....	16
Босий-Мірявець В. Комунікативна культура педагога: психологічний вимір.....	20
Бугайчук І. Психокорекція нейрофізіологічних зв'язків у дітей з особливими освітніми потребами.....	23
Гавін Б. Особливості прояву психологічного стресу у людини.....	25
Гонтаренко В. Механізми психологічного захисту дітей.....	28
Гончарук А. Психологічні особливості спілкування у підлітковому віці.....	30
Горбатюк О. Методичні аспекти профілактики девіантної поведінки підлітків	33
Гудовсек С., Павелків Р. Сутність поняття «безпека життєдіяльності» з точки зору психологічної науки.....	34
Дем'янюк В. Психологічний зміст емпатії в контексті морального розвитку молодшого школяра.....	37
Дивульська К., Юрчук О. Особливості роботи психолога у школі в умовах воєнного стану.....	40
Єфімова М. Психологічні особливості дітей вимушених переселенців.....	42
Загородський Д. Психологічні чинники прояву любові у подружніх парах.....	44
Каверіна Б. Особливості конфліктної поведінки у підлітковому віці.....	47
Климчук І. Психологічні особливості емоційної стійкості студентів у період кризи...	52
Ковальчук О., Аладько Т., Ковальчук С. Соціально-психологічні причини поширення алкоголізму в середовищі підлітків.....	55
Ковальчук О., Назарець Л. Особливості дистанційного навчання в системі вищої освіти: недоліки та переваги.....	58
Коренко Д. Психологічні особливості поведінки обдарованих дітей.....	62
Корчака Ф., Корчакова Н. Вплив військової агресії на розвиток національної ідентичності української молоді	65
Котляр О. Психологічні особливості переживання самотності в юнацькому віці.....	66
Кривко М. Вплив сучасної іграшки на психічний розвиток дитини дошкільного віку.	68
Кулакова О. Використання інтерактивних платформ у навчанні іншомовної лексики	72
Курята Н. Вплив війни на життєстійкість українського студентства.....	75
Лаврук Л. Психологічні особливості міжкультурної адаптації переселенців у чужій країні.....	77
Мартюченко К. Креативність як фактор успішної самореалізації особистості.....	80
Мисько Є. Шкільна тривожність підлітків як соціально-психологічна проблема.....	83
Мотруніч І., Юрчук О. Використання інноваційних технологій у процесі фізичного виховання дошкільників.....	86
Нікішина Д. Рефлексія як фактор подолання фрустраційних ставнів у студентів.....	88
Оборська А. Дослідження впливу арт терапії у процесі психологічної корекції девіантної поведінки поранених військовослужбовців під час реабілітації.....	92

Павелків В. Сучасні реалії та їх вплив на розвиток агресивної та деструктивної поведінки молоді.....	93
Парчук Т. Психологічна готовність молоді до сімейного життя.....	96
Подлящук О. Психологічні особливості прояву емоційного вигорання у педагогів....	97
Приступлюк С. Психокорекція агресивної поведінки підлітків засобами арттерапії...	101
Пшенична Л. Феномен харизми та його вплив на міжособистісну взаємодію.....	103
Ряба Л. Фактори формування самооцінки в підлітковому віці.....	106
Сабат Є. Особливості феномена прокрастинації у студентському середовищі.....	108
Семенюк В. Психологічний супровід дітей раннього віку із загальною затримкою мовленнєвого розвитку.....	111
Сизов С. Теоретичний аналіз психологічної реабілітації осіб з алкогольною залежністю.....	112
Стащук А. Особливості використання арт терапії в роботі з молодшими школярами..	113
Тарасюк Л. Музика як чинник впливу на психічний стан особистості.....	116
Тимчак С. Інформаційна гігієна під час війни.....	118
Ткачук О. Соціально-психологічні аспекти сугестивності як фактору узалежнених форм поведінки в юнацькому віці.....	120
Українець В. Віра дітей у Збройні Сили України.....	123
Федорович Р., Опанасюк І. Методи арттерапії як засіб корекції сімейних відносин.....	125
Холод Ю. Формування національної гідності дітей дошкільного віку як проблема дошкільної освіти.....	127
Хома О. Soft skills як феномен професійної компетентності сучасного психолога.....	129
Чорноус Я. Психологічні особливості прояву ейджизму в студентській молоді: теоретичний аспект.....	131
Шевчук В. Соціально-психологічні аспекти дитячо-батьківських взаємин у сім'ях, що перебувають у складних життєвих обставинах.....	134
Шепель Т. Проблема емоційного вигорання лікарів.....	137
Шишка А., Юрчук О. Адаптивне фізичне виховання як засіб корекції психомоторних порушень у дошкільників із заїкуватістю.....	139
Яковець О. Особливості процесу соціальної адаптації дітей з аутизмом.....	142
Якубовська М. Психологічні особливості формування емоційної стійкості майбутніх психологів в стресогенних умовах.....	145
Яремчук Ю. Статистичні особливості виникнення захворюваності на ПТСР у військовослужбовців.....	149
Ярмошевич В. Експериментальне дослідження використання методу казкотерапії у роботі з дітьми в умовах війни.....	150